

Voda a výjimečné stromy v Čakovících

Poslední dobou máme problém, začíná chybět voda. Neprší, nesněží, anebo velice málo. Řeky vysychají, dokonce i ty pod Alpami, sycené sněhem a ledovci. Dnešní malá vycházka za čakovickou vodou a výjimečnými stromy bezprostředně na vodě závislými by měla ukázat, jak to vypadá na severovýchodním okraji Prahy. Zdá se, že tady mají zatím štěstí, velmi staré prameny nevysychají a na přírodě v blízkém okolí zdejšího zámku je to znát. Stačí se rozhlédnout.

Přijeli jsme autobusem před nádraží Praha Čakovice, vlakem sice cesta z centra trvá poloviční dobu, ale s ČD si není radno zahrávat, nikdy nevíte, kdy dojedete a jestli vůbec, pražská MHD je jistota. Jen pár kroků od stanice je rozsáhlá něco přes metr hluboká prohlubeň. Přehlédnout nelze, sešli jsme pár schodů a jsme na dně rybníka, dokonce zámeckého a přesto jsme se ani nenamočili. Byl vysušen již na konci 19. století a upraven na park. Po obvodu bylo zasazeno osm javorů stříbrných. Ty co přežily, jsou dnes staleté vzácné stromy. Roky ubíhaly a do parku přibyla v roce 1937 socha mistra Jana Husa, ta stojí na podstavci, jenž je zároveň památkem padlých v první světové válce.

Dnes ale píšeme rok 2022 a všechno je jinak. Téměř dva roky od roku 2018 trvala kompletní rekonstrukce parku, ten doslova zkrásněl, dostal také nové jméno **Sad Husitské revoluce** a nejen to, krajinářské architektky tu vypráví příběh mistra Jana Husa, příběh upáleného kněze má v lidech probouzet úctu k historii. Hlavní roli tu hrají nově vysazené stromy a voda. Za zády mistrovi sochy, jenž byl upálen na hranici 6. 7. 1415 navrhly vysadit přesně 6 krát 7 řad okrasných jablek. Ty na podzim vzplanou svými červenými plody a tento oheň je symbolicky uhašen ve vodní hladině jezírka, kde je vyjeven citát „Pravda vítězí“.

Emotivní příběh a vlastně celý sadový komplex končí reliéfní stěnou s chytrým nanonástřikem který sám rozkládá škodlivé emise. Park v pražských Čakovících se tak změnil v ještě krásnější místo pro procházky i odpočinek. Naše putování parkem postupně nafotila Vendula, a Jarmila s Ivanou.

Přijeli jsme před nádraží Praha – Čakovice. Již tady v parčíku vedle parkoviště nás vítá neuvěřitelný strom. Nádherná smuteční vrba neznámého stáří, ve výborné kondici s mohutným objemem kmene a krásnou korunou

Jen pár schodů dolů a jsme na dně rybníka. Parku dominuje mistr Jan Hus za zády 6 x 7 řad jabloní

Jezírko a „Pravda vítězí“, za jezírkem reliéfní stěna čistící vzduch

V parku nechybí ani „Lavička Václava Havla“, nebo šikovně vysazené letničky, tak aby kvetly po celý rok. Pečlivě upravené okolí včetně staré zástavby ještě z 19. století.

Vzácné stromy nejsou jenom v Husově sadu, stačilo přejít silnici a jsme v **zámeckém parku**. Park se zámek měl své první majitele již v 17. století. Doba rozkvětu přišla ale až v polovině 19. století. To koupil zámek, park, a vlastně i celé Čakovice vídeňský obchodník, podnikatel, bankéř, Alexandr Schoeller. Pro budoucnost Čakovic to bylo rozhodující. Přestavěl zámek, okolní zeleň nechal upravit na anglický park. V sousedství vybudoval cukrovar nebývalé velikosti, přivedl železniční přípojku a mnoho dalšího.

My jsme tu dnes ale kvůli stromům a vodě. A právě díky jí jsou tady stromy naprosto výjimečné. Ty původní byly prý vysazovány již v období baroka ale i ty pozdější se pyšní nebývalým vzrůstem a věkem. Často i více jak 200 let. Příčinou je zdejší voda postupující celým parkem a sváděná do zámeckého rybníka. Tak se na ty nádherné stromy podívejme, dokonce i s jejich výškou si naše fotografky poradily.

Památkově chráněné stromy: jinan dvoulaločný (1840), jasan ztepilý (1800), lípa velkolistá

Čakovický zámek se doslova ztrácí v zeleni anglického parku

Podívali jsme se na chvíli i za zeď parku. Navazuje na něj malý, velice moderní sídlištní celek, také plný nově vysazené zeleně a po jeho straně bývalý slavný čakovický cukrovar s „**Cukrovarským rybníkem**“.

Závěrem naší čakovické procházky se vracíme do zámeckého parku, tentokrát přes Červeno mlýnský potok kolem **Zámeckého rybníka** do jeho biologické části. Tady je dobře vidět proč se zatím přírodě v parku daří. Vše je o vodě. Velká plocha rybníka, který nahradil ten vysušený v Husově parku a potom zdejší prameny, důmyslně svedené do jezírka v jižní části parku. Nenápadný potok z tohoto zdroje pak zásobuje vodou celý park.

Zámecký biologický rybník, nahradil ten vysušený v Husově parku, při rekonstrukci vznikl i malý ptačí ostrov

Jezírko napájené několika prameny potom zásobuje vodou celý park

Soukromé zahrádky podle východní části parku musely ustoupit rozšíření plochy parku pro odpočinkovou a okrasnou část. Ta začíná u zámku kruhovým bazénkem s keřky růží, dětským hřištěm s pergolami s popínavými rostlinami a bezpečným lavičkám k odpočinku.

Poslední obnova zámeckého parku proběhla v letech 2000 až 2002 se záměrem potvrdit přírodně krajinářskou podobu parku s biocentrem a nově vytvořit i odpočinkovou část.

Naše cesta za významnými stromy, vodou ale i pěkným prostředím a přírodou Městské části Praha Čakovice končí. Snad i trochu přispěla k povědomí, že i na okraji našeho města jsou pěkná a pozoruhodná místa. Také počasí nám přálo, slibované tropy se o pár dnů zpozdily, nezlobili jsme se. Příjemně nás také překvapily dámy Tereza s Karolínou, asistentky paní ředitelky, vydržely s námi celou vycházku a nakonec nám ještě Tereza udělala společnou fotku.

V Čakovicích v pátek 12. srpna 2022.

Vycházku připravili Zdenka a Mirek Bernátovi, kronika Mirek

Zajímavé fotky pořídily: Vendula Bukalová, Jarmila Kočová, Ivana Sklářová, Tereza Nosková.

